

[Viggo Starcke.]

ning af færdigvarer betyder en voldsom favorisering af kunstsilkevæverierna. I tidligere forslag har der været ens satser for begge kategorier, og jeg henstiller til den højtærede finansminister at overveje, om ikke det vil være klogt at vende tilbage til dette.

Ifølge løbe-nr. 182, stk. 3, skal klædningsstykker svare en afgift på 22,5 pct. Hvis man nu f. eks. ser på et stykke konfektion til 100 kr., som skal svare 22,5 pct. i told, vil tolden være 22 kr. 50 øre. Metervarerne til en pris af f. eks. 80 kr. skal svare en told på 10 kr., og den difference, der er mellem tolden på konfektionen og tolden på metervarerne, vil være 12 kr. 50 øre. Nu er sylønnen for sådan et stykke konfektion til 100 kr. ca. 20 kr., og dette betyder, at konfektionsfabrikkerne får en toldbeskyttelse på selve syningen på ikke mindre end 62 pct., hvilket er anstødeligt. Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard har på udmærket vis peget på den skamløse toldbeskyttelse af gummistøvler og galocher, noget, som rammer landbruget og fiskerne overordentlig hårdt, og noget, som i vort våde, kolde og regnfulde klima også er anstødeligt overfor befolkningen.

Jeg vil gerne tillade mig at rette det spørgsmål til den højtærede finansminister, om han ikke kan gøre nærmere rede for, hvad det egentlig er, der foregår, når man laver et sådant forslag. Hvad er det for en visdom, der ligger bagved fastsættelsen af disse satser? Hvem er det egentlig, der bestemmer om en vare skal fortoldes med 12,5 pct., med 18 pct., med 22,5 pct., med 28 pct. eller med 35 pct.? Hvordan kommer man til de tal? Er det embedsmændene, der er så sagkyndige, at de forstår sig på at fastsætte disse satser, eller er det industrien, der kommer op ad bagtrappen og siger: vi vil have det dør? Eller er det politisk bestemt? Hvad er det? Det er jo i virkeligheden fuldstændig irrationelt, og den lange række af latterlige spidsfindigheder, som findes i toldloven, den lange række af indviklede specifikationer, den store mængde omstændelig administration, kontrol, efterkontrol og eftersyn giver erhvervene et stort mål af tidsspilde og ærgrelse; mange af erhvervene har måttet ansætte højt begavede mennesker som specialister til at

finde ud af disse ting, og mange af vore store, flittige, dygtige erhvervsdrivende må ofre en stor del af deres tid og energi på at værgе sig overfor alle de snarer, der lægges for deres fod.

De foreslåede toldsatser for metervarer og klædningsstykker betyder, som det siges i mindretalsbetænkningen, en overordentlig toldforhøjelse og toldbeskyttelse for disse varer, og der peges også i betænkningen på, at de vil give en meget højere nettotoldbeskyttelse end den tilsvarende svenske og dermed ikke være i det nordiske samarbejdes interesse. Jo lavere toldsatser et nordisk land har, des bedre bidrag giver det til det nordiske samarbejde.

Da den lede tøjsskat i fjor blev genindført ved martsforliget, forudsagde vi fra vor side følgerne; vi forudsagde, at det ville give vanskeligheder for tekstilindustrien, og vi advarede imod at gå denne vej. Disse afgifter giver statskassen en indtægt på ca. 240 mill. kr., men de koster befolkningen et beløb på mellem 300 og 400 mill. kr. Der har i dag været talt om en aftrapning af tøjsskatten, og såvidt jeg forstår, har der egentlig været givet tilslutning til en sådan aftrapning af alle partier, måske med undtagelse af socialdemokratiet. Allerede under første behandling af forslag til beslutning vedr. omsætningsafgift af manufakturvarer m. v. i fjor foreslog det ærede medlem hr. Tholstrup på retsforbundets vegne, at der skulle finde en aftrapning sted af hensyn til den skade, som ellers en køberstrejke og derigennem en produktionsstandsning i tekstilindustrien kunne medføre. I år har det ærede medlem hr. Weikop taget det ærede medlem hr. Tholstrups forslag op, dog selvfølgelig uden kildeangivelse; det er ført frem i et konservativt forslag og i det konservative dagsordensforslag i dag. Jeg forstår egentlig ikke, at det ærede regeringsparti vil være bekendt at føre en varefordyrende, protektionistisk politik arm i arm med de konservative.

Med den højtærede formands tilladelse vil jeg gerne minde om et par ord, som Ståuning i sin tid sagde i en af sine taler herinde, hvor han talte om de dele af befolkningen, som har det tungt og er vanskeligt stillet. Dengang sagde Ståuning følgende:

„De har vanskeligt nok ved at oprettholde livet, så længe de skal arbejde her